

През 1913г. К.Г. Юнг, когото Фройд счита за свой ученик и последовател, скъсва с психоаналитичното движение. В продължение на повече от 40 г. той разработва една нова психологична наука, в която са синтезирани теориите на неговите предшественици – Фройд и Адлер. Неговата теория обаче не е еkleктична. Юнг връща психологията към нейния първоизточник и я превръща отново в наука за душата. Самият Юнг отхвърля термина дълбинна психология, предложен в началото на 20 век от Блойлер, с цел да се отрази интересът към дълбините пластове на психиката, т.е. на несъзнаваното. Юнг намира този термин за ограничен, защото той счита своя метод за символен. С други думи, той се занимава колкото със съзнанието, толкова и с несъзнаваното. Символът е това, което създава диалектично единство на съзнаваното и несъзнаваното и обезпечава психичното развитие и трансформация. Според Юнг, неговата психология е синтез на теория, научно изследване и психотерапевтична практика. Теоретичната работа и методът на Юнг са изложени в 20 тома на Събрани съчинения, в отделни сборници с кореспонденция, спомени, интервюта, както и в автобиографичната му книга: “Сънища, спомени и размишления”. За около 40 години Юнг разработва аналитичната психология като радикална алтернатива на психоанализата. Той обосновава митичната, въображаема основа на психиката, която става достъпна чрез сънищата и фантазиите. Вместо да се фокусира изключително в детските спомени на своите пациенти, Юнг предпочита да гледа напред като задава въпроса: “Какво душата иска от този човек?” Основните понятия, върху които се гради аналитичната психология са психична енергия, съзнание, символ, комплекс, колективно несъзнавано, архетипове (Персона, Аз, Сянка, Анима и Анимус, Мъдрият стар мъж, Великата майка и Цялостната личност и т.н.). Особено място в аналитичната психология се отделя на процеса, движещ се към цялостността на психиката, т.н. процес на индивидуация. Този процес може да бъде спонтанен или насочван и улесняван в психотерапевтична рамка. Юнг пише много и за синтезиращия и обяснителен подход в психотерапията, като го противопоставя на редуцирания подход на Фройд. В различни периоди от живота си той се занимава с индивидуална типология, алхимия и паранормални явления.

АНАЛИТИЧНАТА ПСИХОЛОГИЯ НА К.Г.ЮНГ

Автор: Д-р Красимира Байчинска

Сряда, 02 Юни 2010г. 15:07ч. - Последна промяна Вторник, 29 Май 2012г. 10:15ч.

Така превръща аналитичната психология в подход не само към психиката, но и към културните явления. Както казва самият Юнг: “Психиката е центърът на света!”